
[2005-26-RE](#)

CAUSA 2005-26-RE

Número de registre 433-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 7 D'OCTUBRE DEL 2005

BOPA núm. 86, del 19 d'octubre del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional l'1 de juliol del 2005 per la representació processal del Sr. Lluís Correia Viegas, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 29 d'octubre del 2004, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 14 d'abril del 2005 i contra l'aute del 9 de juny del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que revoqui les decisions judicials objecte de recurs i que declari la nul·litat de les actuacions i les retrotregui al moment del pronunciament del tribunal de primera instància;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 15 de juliol del 2005;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

El 18 de febrer del 2004, el Sr. Lluís Correia Viegas va formular una demanda en judici verbal civil, pel procediment laboral, contra la societat Indústries Montanya, SA (IMSA) en reclamació de quantitat en concepte de previ avís, compensació econòmica i indemnització per acomiadament indegut en període de baixa mèdica.

La societat IMSA va oposar l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció per acomiadament o

desistiment unilateral injustificats o il·legals per considerar que la demanda s'havia presentat fora del termini de 30 dies previst a l'article 13 del Decret sobre el contracte de treball.

Segon

El 29 d'octubre del 2004, el Tribunal Unipersonal de Batlles, Secció Civil, va estimar l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció oposada per la societat demandada, i va desestimar la demanda promoguda pel Sr. Lluís Correia Viegas, sense fer especial condemna en costes processals.

Tercer

El Sr. Lluís Correia Viegas va interposar un recurs d'apel·lació i, el 14 d'abril del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest recurs i va confirmar la sentència recorreguda.

Quart

La representació processal del Sr. Lluís Correia Viegas va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta sentència per considerar que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia comès un error en l'apreciació de les proves, la qual cosa li vulnerava el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

I, el 9 de juny del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar que el recurrent no al·legava els motius pels quals se li va impedir presentar la demanda i tots els mitjans de defensa, i que no s'apreciava cap error en l'apreciació de les proves, ja que el Tribunal Superior de Justícia havia considerat que "la data d'acomiadament era acreditada per la data de baixa a la CASS, el testimoniatge de la Sra. Ana MIGUEL SOPENA, i el propi escrit de demanda del Sr. Luis CORREIA VIEGAS en el qual el mateix manifesta que el 13 de gener se li va exhibir un document de finiquit de la relació laboral que no va acceptar ni firmar" i per tant va desestimar aquest incident de nul·litat.

Cinquè

L'1 de juliol del 2005, la representació processal del Sr. Lluís Correia Viegas va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 29 d'octubre del 2004, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 14 d'abril del 2005 i contra l'aute del 9 de juny del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per considerar que vulneraven el dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i el dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

La representació processal del recurrent precisa que s'ha "donat una indefensió constitucionalment rellevant, ja que s'ha privat a aquesta part del dret de defensa, amb un perjudici real i efectiu dels interessos de l'afectat per la indefensió", i afegeix que les resolucions recorregudes "ometent valorar el contingut de les proves V.- CONFESSIÓ EN JUDICI, practicada en la persona del meu representant, així com el TESTIMONIATGE de la Sra. Ester Tolsau, que contradiu l'altra testimoni Sra. Anna Miquel Sopena, no podent esdevindre l'acreditació d'uns fets, entre altres, la data de l'acomiadament, amb un sol testimoni, com és el supòsit que ens ocupa. Per tant, no es pot donar com a provat que la data de l'acomiadament va ésser el dia 13 de gener del 2004, quan aquest extrem no resta acreditat per les manifestacions de sengles testimonis, i ensems quan el Sr. Lluís Correia, al llarg de tot el plet, ha manifestat de forma reiterativa, que va ésser en data 19 de gener del 2004, quan el meu representant s'assabenta que ha estat donat de baixa de la CASS per la

mateixa empresa, sense el seu consentiment, trobant-se de baixa mèdica i sense haver-li donat el corresponent preavís". I per consegüent, que la jurisdicció ordinària havia fet una valoració arbitrària o inexistent de les al·legacions i de les proves aportades, la qual cosa vulnerava el dret a la defensa d'aquesta part i, per tant, el dret fonamental a la jurisdicció, garantit a l'article 10 de la Constitució.

Per acabar, la representació processal del Sr. Lluís Correia Viegas demana al Tribunal Constitucional que revoqui les decisions judicials objecte de recurs i que declari la nul·litat de les actuacions i les retrotregui al moment del pronunciament del tribunal de primera instància.

Sisè

El 15 de juliol del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què manifestava que la interpretació i aplicació de les normes correspon a la jurisdicció ordinària i que el recurs d'empara no és un recurs de cassació ni una tercera instància contra sentències judicials que pugui suplantar la funció dels tribunals ordinaris, sinó un instrument processal extraordinari destinat a la protecció dels drets fonamentals. I, considerava que, de la lectura de la sentència i de l'aute objecte de recurs, se'n desprenia que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia fonamentat de forma raonada, comprensible i ajustada a dret la seva decisió de desestimar el recurs d'apel·lació interposat i de confirmar la sentència apel·lada.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-26-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Reiterant una vegada més la seva repetida doctrina, el Tribunal Constitucional considera que l'admissió i l'apreciació de la prova és competència de la jurisdicció ordinària sempre que es respongui a criteris suficientment raonats i fonamentats, tal com succeeix en aquest cas. Si es fes el contrari, això suposaria transformar l'empara, que és un instrument extraordinari destinat a la tutela específica dels valors constitucionals, en una tercera instància revisora de cada un dels criteris del jutge ordinari amb els quals, per definició i per molt fonamentats i raonats que estiguin, és lògic que la part a la qual se li ha denegat la raó discrepi.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-26-RE, interposat per la representació processal del Sr. Lluís Correia Viegas, contra la sentència del 29 d'octubre del 2004, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 14 d'abril del 2005 i contra l'aute del 9 de juny del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 7 d'octubre del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat